

יחסי מורה- תלמיד כ"בסיס בטוח" לרווחתו הריגשית של התלמיד

ההערכה היא שיחסי מורה- תלמיד דומים במובנים רבים ליחסי הורה- ילד.

ניתן להניח כי יחסים סדירים ומתמשכים שילדים מקיימים עם המורה, מתפתחים למודל פנימי של יחסי גומלין רגשיים, מודל המכיל רגשות, אמונות וציפיות. מורה נגישה לילד כאשר הוא זקוק לו/לה, מורה המזהה את איתותיו כאשר הוא מתקשה, לימודית וריגשית, מורה המגיבה/ה ברגישות לצרכי התלמיד, מדריך ומסייע/ת לו בעת קושי, יפתח/תפתח את הביטחון שלו בנגישת המורה בעת הצורך, ויפתח/ תפתח היכולת לתקשורת פתוחה ובונה של התלמיד עם המורה.

ממחקרים בנושא התקשרות הורה- ילד (Bowlby, 1973 ; Bretherton' 1990) והשוואה ליחסי תלמיד- מורה, ניתן להצביע על כך כי התקשרות ריגשית עם מורה מתפתחת כתוצאה מיחסי גומלין הנותנים לילד תחושת ביטחון בהקשר ליחסים עם המורה, ויחסים סדירים ומתמשכים, מאפשרים לילד/ה מאפשרים לילד/ה להבנות ייצוגים מנטלים ביחס לגורמים חברתיים ורגשיים בבית הספר, על אודות אחרים, ועל אודות עצמו/ עצמה.

ביחסי הורה- ילד, אנחנו מדברים על "זמינות רגשית", זמינות ותמיכה שהורה משדר לילד/ה, המשמעותיים להתפתחותו/ה של הילד/ה, כמו גם ב"זמינות רגשית" של המורה שאמורה להתבטא בקבלת הילד ובפתיחות כלפיו.. מורה "זמינה רגשית" מתקשרת בצורה רגשית עם הילד, מגלה ענין כלפיו. ומאפשר/ת לתלמיד/ה את התנאים המתאימים ללמידה חברתית, רגשית ואקדמית. (מתוך מאמר של דר. צבי מרק).

אי לכך: על מנת שהמורה יוכל/ תוכל למלא את פונקציית ההכלה והתפתחות התלמיד/ה, חשוב שהמורה יעריך את יכולותיו והשפעותיו על התלמיד/ה, ויהיה בטוח בקשר שלו/שלה על התלמיד/ה.

במקביל, חשוב שהורה יבדוק את רגשותיו ועמדותיו כלפי בית הספר, יעדכן את הצוות החינוכי- טיפולי בנושאים משמעותיים העוברים על המשפחה והילד, ויחד עם המורה יצעדו לקידומו/ה של התלמיד/ה.

בהצלחה.

צוות השירות הפסיכולוגי

מ.א. נחל שורק.